«اگر کسی که از جلوی نمازگزار می گذرد، می دانست که با این کار چقدر گنه کار می شود، چنانچه چهل - روز یا ماه یا سال - توقف می کرد، برایش بهتر از آن بود که از جلوی نمازگزار عبور کند». ابونضر می گوید: نمی دانم فرمود: چهل روز، چهل ماه یا چهل سال.

از ابوجُهَیم بن حارث بن صِّمَّهانصاری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ مِنَ الإثم؟ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ»: «اگر کسی که از جلوی نمازگزار می گذرد، می دانست که با این کار چقدر گنه کار می شود، چنانچه چهل - روز یا ماه یا سال - توقف می کرد، برایش بهتر از آن بود که از جلوی نمازگزار عبور کند». ابونضر می گوید: نمی دانم فرمود: چهل روز، چهل ماه یا چهل سال.

[صحیح است] [متفق علیه]

نمازگزار در برابر پروردگارش ایستاده است و با او مناجات و راز و نیاز می کند؛ بنابراین اگر کسی در این وضعیت، از جلوی او بگذرد، مناجات مذکور را قطع می کند و عبادتش را با تشویش همراه می کند؛ از این رو گناه کسی که با عبور از جلوی نمازگزار، در نماز او اخلال ایجاد می کند بسیار زیاد است. بنابراین شارع خبر می دهد که: اگر آنکه از جلوی نمازگزار عبور می کند، می دانست که این کارش چقدر گناه دارد، حاضر بود به مدت چهل (روز یا ماه یا سال) منتظر بماند و این کار را نکند؛ و باعث می شد از اینکار حذر نموده و دوری نماید؛ راوی در کلمه چهل شک کرده که آیا منظور چهل روز بوده، یا چهل ماه و یا چهل سال؟ اما منظور از ذکر این عدد، تعیین وقت و زمان دقیق و مشخص نیست، بلکه منظور از آن مبالغه در نهی است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/7191